

Dosarul nr. 3ra-435/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Central (jud. T.Sîrcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N.Simciuc, I.Țurcan, Iu.Cotruță)

ÎNCHEIERE

10 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto nr. 7”, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto nr. 7” împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Rivan-Tur.Can”, Societatea cu Răspundere Limitată „Iurtol Trans” cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului,

împotriva deciziei din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto nr. 7” și a fost menținută hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 9 februarie 2018, Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto nr. 7” (în continuare SA „BTA nr. 7”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Economiei și Infrastructurii al Republicii Moldova (în continuare Ministerul Economiei și Infrastructurii), intervenienți accesorii Societatea cu Răspundere Limitată „Rivan-Tur.Can” (în continuare SRL „Rivan-Tur.Can”), Societatea cu Răspundere Limitată „Iurtol Trans” (în continuare SRL „Iurtol Trans”) cu privire la contestarea actului administrativ și obligarea emiterii actului.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că la 24 octombrie 2017 s-a adresat pârâtului Ministerul Economiei și Infrastructurii cu cerere prin care a solicitat să i se comunice în baza prevederilor Legii cu privire

la petiționare nr. 190 din 19 iulie 1994 și al Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, în ce mod și de când cursele Chișinău 19.10 – Caplani 09.00; Chișinău 10.00 – Caplani 15.30; Chișinău 11.00 – Carahasani 14.30; Chișinău 19.50 – Carahasani 09.00; Chișinău 10.30 – Volintiri 14.00, au început a fi gestionate de către SRL „Rivan-Tur.Can”.

Prin răspunsul nr. 14/4-6685 din 6 noiembrie 2017, i s-a adus la cunoștință ordinul nr. 29 din 13 februarie 2017 a Ministerului Transporturilor și Infrastructurii Drumurilor, în prezent Ministerul Economiei și Infrastructurii, prin care s-a dispus deservirea în comun a curselor vizate de către SRL „Iurtol Trans” și de SRL „Rivan-Tur.Can”, iar prin ordinul nr. 231 din 30 octombrie 2017 a pârâtului, a fost informată că SRL „Iurtol Trans” în legătură cu cererea de renunțare a fost exclusă de la deservirea acestor rute, iar SRL „Rivan-Tur.Can” deservește în continuare individual aceste curse.

În opinia reclamantei, SRL „Rivan-Tur.Can” în condiții ilegale a dobândit dreptul de a deservi individual, cursele Chișinău 19.10 - Caplani 09.00, Chișinău 10.00 – Caplani 15.30, Chișinău 11.00 – Carahasani 14.30, Chișinău 19.50 – Carahasani 09.00, Chișinău 10.30 – Volintiri 14.00, motiv pentru care s-a adresat cu cerere prealabilă Ministerului Economiei și Infrastructurii, solicitând anularea ordinului nr. 231 din 30 octombrie 2017 și expunerea curselor sus indicate la concurs în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul transporturilor rutiere, însă prin răspunsul nr.14/4-234 din 10 ianuarie 2018, cererea prealabilă a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Din considerentul că încercarea de soluționare a litigiului pe cale prealabilă nu a avut efect, SA „BTA nr. 7” a depus prezenta acțiune, solicitând anularea ordinului nr.231 din 30 octombrie 2017 a Ministerului Economiei și Infrastructurii, în partea dispunerii de a se deservi în continuare de către SRL „Rivan-Tur.Can” a curselor Chișinău 19.10 - Caplani 09.00, Chișinău 10.00 - Caplani 15.30, Chișinău 11.00 - Carahasani 14.30, Chișinău 19.50 - Carahasani 09.00, Chișinău 10.30 - Volintiri 14.00 și obligarea Ministerului Economiei și Infrastructurii să expună la concurs, conform art.38 din Codul transporturilor rutiere, cursele sus indicate.

Ca temei de drept, SA „BTA nr. 7” și-a întemeiat pretențiile în baza prevederilor art. 38 alin. (26), (27) din Codul transporturilor rutiere; pct. 21 alin. (4) din Regulamentul transportatorilor auto de călători și bagaje, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006; art. 8 alin. (1) din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi nr. 845 din 03.01.1992; art. 16, 25, 26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000.

Prin hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de SA „BTA nr. 7” a fost respinsă ca fiind nefondată.

Prin decizia din 14 noiembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de SA „BTA nr. 7” și a fost menținută hotărârea din 28 mai 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanțele de judecată au constatat la caz lipsa temeiurilor legale pentru anularea actului administrativ contestat – ordinul nr. 231 din 30 octombrie 2017 a Ministerului Economiei și Infrastructurii, motiv pentru care au respins ca nefondată acțiunea, cu atât mai mult că ordinul în baza căruia SRL „Rivan-Tur.Can” a obținut dreptul de deservire a serviciilor regulate interraionale sus-nominalizate și autorizațiile de activitate – nr. 29 din 13.02.2017 este în vigoare, nu a fost anulat, acesta producând efecte juridice până în prezent.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 8 februarie 2019, SA „BTA nr. 7”, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că instanța de apel arbitrar și nefondat a apreciat drept corectă concluzia primei instanțe privind lipsa temeiurilor de anularea a actului administrativ contestat în prezenta speță.

S-a mai indicat că instanțele de judecată examinând litigiul în fond, în mod arbitrar și cu interpretarea greșită a normelor legale pertinente, dar și unilateral bazându-se doar pe argumentele expuse de pârât au respins acțiunea ca nefondată, iar cât privește argumentele expuse și invocate de societate prin cererea de chemare în judecată, prin pledoariile anexate la dosar, dar și prin cererea de apel, acestea au fost ignorate, nefiind combătute în modul corespunzător.

Ca urmare, instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii (f.d.132-136).

Prin referința depusă la 25 martie 2019, SRL „Rivan-Tur.Can” a solicitat declararea recursului înaintat de SA „BTA nr. 7” ca inadmisibil, deoarece acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, or, argumentele invocate în recursul enunțat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod a intrat în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod

se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate reiese că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului prin prisma prevederilor art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 14 noiembrie 2018 (f.d.121), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 8 februarie 2019 (f.d.132) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „BTA nr. 7”, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „BTA nr. 7”,

reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SA „BTA nr. 7”, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Baza de Transport Auto nr. 7”, reprezentată de către avocatul Dumitru Barbăscumpă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva